

Arrest

nr. 80 859 van 8 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 augustus 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 1 september 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 september 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 23 november 2011.

1.3. Op 31 januari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten, sjiit te zijn en afkomstig te zijn van Kut, provincie Wassit. Vanaf 2003 ging u tijdens de week in de Sadunwijk in Bagdad werken en spendeerde u uw weekends in Kut bij uw familie.

In 2004 werd A.(...), de zoon van uw broer T.(...), vermoord door het Mehdi-leger bij een aanslag op het politiekantoor waar hij werkte. De daders van deze aanslag werden gevat, berecht en in 2005 geëxecuteerd. Hierop begon u openlijk het Mehdi-leger te bekritisieren, zowel in Kut, waar het Mehdi-leger sterk staat, als in Sadun, waar het Mehdi-leger de macht zelfs volledig in handen heeft. De verantwoordelijke van het bureau van Sadr in Kut, N.(...) A.(...), bedreigde uw leven uit wraak voor de executie van de Mehdi-leden die verantwoordelijk waren voor de aanslag op het politiekantoor van uw neef Ahmed.

Begin juni 2009 werd u in elkaar geslagen door onbekenden. Hierdoor overleed uw echtgenote op 4 juni 2009 aan een hartaanval.

In juni 2011 waren er tal van aanslagen in de Sadun wijk, vooral gericht tegen slijterijen en bars. U wees het Mehdi-leger met de vinger en bekritiseerde hen. Een politieagent en de kleermaker A.(...) waarschuwden u dat u zo'n dingen niet mocht zeggen over het Mehdi-leger. In augustus 2011 kreeg uw familie een brief van de interne inlichtingendienst van het Ministerie van Binnenlandse zaken dat Ansar as Sunna samen met het Mehdi-leger een aanval op het huis van uw broer T.(...) planden. Sindsdien staat er een controlepost voor zijn huis.

Op 22 augustus 2011 hebt u Irak verlaten. Op 28 augustus 2011 bent u aangekomen in België en op 1 september 2011 hebt u asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: identiteitskaart (origineel), woonstkaart (origineel), voedselrantsoenkaart (origineel), nationaliteitsbewijs (origineel), kopie van uw huwelijksakte, pamflet over uw neef Ahmed (origineel), een kopie van de overlijdensakte van A.(...), een kopie van de overlijdensakte van uw echtgenote, een kopie van een brief die waarschuwt voor een aanslag van het Ministerie van Binnenlandse zaken dd. 18/05/2011.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen tijdens het interview op het Commissariaat-generaal (CGVS) in verband met uw problemen met N.(...) A.(...) in Kut danig uiteenlopen. Dit brengt de geloofwaardigheid van dit aspect van uw asielrelaas in het gedrang. Eerst gaf u aan dat N.(...) A.(...) u tot begin 2006 bedreigde en u daarna geen persoonlijke bedreigingen heeft gekregen in Kut (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Later verklaarde u echter dat N.(...) A.(...) u pas vanaf begin 2009 tot aan uw vertrek uit Irak in augustus 2011 bedreigde (CGVS p. 17-18). Toen u gewezen werd op het feit dat u eerst had gezegd dat slechts tot begin 2006 was, gaf u geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid en antwoordde u slechts dat u eigenlijk begin 2009 had bedoeld (CGVS p. 18). Dit is weinig ernstig, temeer het niet logisch zou zijn dat deze verantwoordelijke van het Mehdi-leger u pas in 2009 zou beginnen bedreigen uit wraak voor de dood van leden van zijn organisatie in 2005 (CGVS p. 18). Als verklaring hiervoor stelde u dat ze een tijdje op training in Iran hadden gezeten (CGVS p. 18). Deze verklaring overtuigt niet: dit zou immers impliceren dat alle leden van het Mehdi leger uit Kut van 2005 tot 2009 in Iran op training zouden gezeten hebben en u daardoor zo lang met rust zou gelaten zijn, hetgeen weinig aannemelijk is.

Betreffende uw problemen in Bagdad verklaarde u tweemaal gewaarschuwd te zijn geweest dat u moest stoppen met uw kritiek op het Mehdi-leger (CGVS p. 12). U interpreteerde deze waarschuwingen als bedreigingen en verklaarde dat A.(...) de kleermaker zelfs letterlijk had gezegd dat u nog maar een paar dagen te leven had (CGVS p. 18). Het is opvallend dat u na deze bedreiging nog een maand openlijk en op uw gewoonlijke adres in Bagdad bent verbleven (CGVS p. 18-19) en tot de dag voor uw vertrek kritiek op het Mehdi-leger bent blijven uiten (CGVS p. 13, 18) zonder dat er u nog iets gebeurd is. Van iemand die werkelijk voor zijn leven vreest als hij verder kritiek op het Mehdi-leger uit, kan verwacht worden dat die niet zo maar op zijn gebruikelijke adres blijft wonen en verder kritiek blijft spuien.

Bovendien bleek u vreemd genoeg niet goed op de hoogte van de evolutie van de aanvallen van het Mehdi-leger op slijterijen en bars, hoewel dit de aanleiding is waardoor u fulmineerde tegen het Mehdi-leger in Sadun. U verklaarde dat sinds 2003 de slijterijen en bars in Sadun gesloten waren en dat de overheid die in 2010 heropende (CGVS p. 15). Deze verklaringen komen niet overeen met informatie in het administratief dossier (zie landeninformatie), waaruit blijkt dat sinds 2003 de slijterijen en bars af en aan open zijn, dat de regering net in 2010 de bars en slijterijen heeft gesloten en hen in maart 2011 liet heropenen. Het mag verbazen dat u zo slecht op de hoogte bent over de ban op

alcoholverkoop en de heropening van etablissementen die alcohol verkopen, zeker aangezien de aanval op deze etablissementen de directe aanleiding waren tot uw kritiek op het Mehdi-leger. Dat u hierover geen correcte informatie kan geven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien roepen opmerkingen twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. De status van vluchteling kan u dan ook niet worden toegekend.

Wat betreft het door u neergelegde document in verband met uw problemen, met name de kopie van een brief die waarschuwt voor een aanslag (Ministerie van Binnenlandse zaken dd. 18/05/2011) dient op enkele inconsistenties met uw verklaringen gewezen te worden. U verklaarde dat deze aanslag voorbereid werd door Ansar as Sunna samen met het Mehdi-leger omwille van de rechtszaak tegen leden van het Mehdi-leger na de moord op uw neef (CGVS p. 11). Ansar as Sunna is echter de enige organisatie die vermeld wordt in het document (zie document 9); er is geen sprake van het Mehdi-leger. Daarenboven is het hoogst onwaarschijnlijk dat een sunnietische terroristische organisatie zoals Ansar as Sunna die ook sjiïeten als doelwit heeft (zie landeninformatie), zou samenwerken met een sjiïetische militie als het Mehdi-leger. Het is dan ook weinig aannemelijk dat deze aanslag tegen het huis van uw broer T.(...) mede gepland zou zijn door het Mehdi-leger omwille van de rechtszaak en executie van enkelen van hun leden en omwille van uw kritiek op het Mehdi-leger. Eveneens is het opvallend dat dit document op 18 mei 2011 gedateerd is en dat jullie pas in augustus 2011 op de hoogte zijn gesteld van de mogelijke aanslag (CGVS p. 7). Indien werkelijk het gevaar bestond dat het huis van uw broer zou aangevallen worden, kan verwacht worden dat jullie zo vlug mogelijk hierover geïnformeerd zouden worden en niet pas drie maanden later. Het is ook frappant dat uw broer T.(...), op wiens huis de aanval zou gericht zijn, nog steeds op deze plek verblijft (CGVS p. 19). Als verklaring hiervoor stelde u dat T.(...) geestelijk gestoord is na de dood van zijn zoon (CGVS p. 19). Dit stemt echter niet overeen met het beeld dat u eerder gaf van de oudere broer die zorg voor u draagt (CGVS p. 12). Deze vaststellingen doen ernstige vragen rijzen over de geloofwaardigheid van dit document en uw verklaringen hieromtrent.

Voorts dient opgemerkt te worden in verband met het incident in 2009 dat u dit niet zelf vermeldde toen u gevraagd werd van een overzicht van uw problemen in Irak. U moest er zelfs aan herinnerd worden (CGVS p. 17). U verklaarde dat u het niet kan linken aan het conflict met het Mehdi-leger en dat u niet kan bevestigen of het al dan niet verband hield met uw kritiek op het Mehdi-leger (CGVS p.17). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat deze gebeurtenis momenteel bij een terugkeer naar Irak tot een gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde zou leiden.

De overige door u neergelegde documenten, met name: identiteitskaart (origineel), woonstkaart (origineel), voedselrantsoenkaart (origineel), nationaliteitsbewijs (origineel), kopie van uw huwelijksakte, pamflet over uw neef A.(...) (origineel), een kopie van de overlijdensakte van A.(...), een kopie van de overlijdensakte van uw echtgenote, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. Ze bevestigen enkel uw afkomst, huwelijk, het overlijden van uw echtgenote en uw neef A.(...), dewelke hier niet ter discussie staan.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de provincie Wassit in Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst te worden beoordeeld.

UNHCR adviseerde reeds in april 2009 om voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis te maken en riep niet op tot het bieden van een complementaire vorm van bescherming op basis van herkomst uit Zuid-Irak (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010). Intussen werden geen nieuwe richtlijnen vrijgegeven door UNHCR.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

Sinds maart 2010 kent het CGVS geen subsidiaire beschermingsstatus meer toe aan Iraakse burgers uit Zuid-Irak omdat ze er geen reëel risico op ernstige schade meer lopen in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De veiligheidssituatie in Irak werd verder opgevolgd door CEDOCA (researchdienst van het CGVS). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in vergelijking met 2010 relatief stabiel en ongewijzigd is gebleven in Zuid-Irak (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 30 november 2011).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

In het zuiden zijn er in 2011 weinig noemenswaardige aanslagen gepleegd. Milities blijven in het zuiden kleinschalige aanslagen plegen die hoofdzakelijk gericht zijn op de overblijvende Amerikaanse aanwezigheid en tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Sporadisch werden er een aantal belangrijke aanslagen gepleegd zoals de aanslagen op sjiietische pelgrims in Kerbala en Najaf.

U komt uit de provincie Wassit in Zuid-Irak. In Wassit zijn sinds 2008 zijn de Iraakse troepen verantwoordelijk voor de veiligheid. Sindsdien is het aantal grootschalige incidenten in deze provincie laag. Dankzij de verbeterde veiligheidssituatie komt de economische ontwikkeling en de creatie van jobs meer en meer bovenaan de agenda te staan in deze provincie. In 2011 wordt melding gemaakt van kleinschalige aanvallen tegen Amerikaanse doelwitten. Afgezien van één zware aanslag op 15 augustus was er voor het overige in 2011 geen sprake van noemenswaardige incidenten.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Wassit, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Wassit in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Wassit aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, voert verzoeker aan dat ontegensprekelijk blijkt dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij verduidelijkt dat de vrees voor zijn leven wijst naar zijn persoonlijke en psychische toestand en dat deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico van vervolging in Irak door het Mehdi-leger. Verzoeker herhaalt zijn vluchtmotieven, namelijk dat hij in Irak persoonlijk werd bedreigd door het Mehdi-leger omwille van zijn vrije meningsuiting over hen. Hij werd door hen aangevallen, met het overlijden van zijn echtgenote tot gevolg. Ook zijn familie werd niet gespaard. Zo werd zijn broer om het leven gebracht. In het licht van dit dreigement had verzoeker naar eigen zeggen geen andere keuze dan zijn land van herkomst te ontvluchten. Verzoeker meent dat hij derhalve aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève en de vreemdelingenwet.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoeker aan dat in casu de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissing beperkt tot standaardoverwegingen die dermate haaks op de materiële motiveringsplicht en het verhoorverslag staan dat duidelijk is dat de bestreden beslissing niet naar recht werd gemotiveerd en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een onredelijk besluit is gekomen. Vervolgens onderneemt hij een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich beperkt tot stereotype overwegingen van de beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien de bedreiging van het Mehdi-leger en de algemene onveilige situatie voor burgers in zijn regio van herkomst, kan het volgens verzoeker niet in twijfel worden getrokken dat hij in Irak het reële risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet. Zo heeft hij

aannemelijk gemaakt dat hij tot op heden door het Mehdi-leger wordt gezocht. Bovendien blijkt volgens verzoeker uit stuk 3, stuk welk echter niet als bijlage aan het verzoekschrift wordt gevoegd, dat tot op heden in Zuid-Irak nog steeds noemenswaardige aanslagen plaatsvinden met burgerslachtoffers tot gevolg.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn verklaringen tijdens het interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in verband met zijn problemen met N. A. in Kut danig uiteenlopen, zoals uitvoerig wordt toegelicht, (ii) van iemand die werkelijk voor zijn leven vreest als hij verder kritiek op het Mehdi-leger uit, kan verwacht worden dat die niet zo maar op zijn gebruikelijke adres blijft wonen en verder kritiek blijft spuien, (iii) hij niet goed op de hoogte blijkt te zijn van de evolutie van de aanvallen van het Mehdi-leger op slijterijen en bars, hoewel dit de aanleiding is waardoor hij fulmineerde tegen het Mehdi-leger in Sadun, (iv) hij inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot het door hem neergelegde document in verband met zijn problemen, met name de kopie van een brief die waarschuwt voor een aanslag, zoals omstandig wordt uiteengezet, hetgeen ernstige vragen doen rijzen over de geloofwaardigheid van dit document en zijn verklaringen hieromtrent, (v) hij het incident in 2009 niet zelf vermeldde toen hem gevraagd werd een overzicht te geven van zijn problemen in Irak en hij hieraan zelfs moest herinnerd worden, zodat niet kan worden aangenomen dat deze gebeurtenis momenteel bij een terugkeer naar Irak tot een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd zou leiden, (vi) de overige door hem neergelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen aangezien ze enkel zijn afkomst, zijn huwelijk, het overlijden van zijn echtgenote en van zijn neef A. bevestigen, elementen welke niet ter discussie staan, (vii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er voor burgers uit Wassit in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Wassit geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en verzoeker bovendien zelf geen elementen aanvoert die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4.2. Gelet op bovenstaande motieven kan verzoeker dan ook bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich zou beperkt hebben tot standaardoverwegingen of stereotype overwegingen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 januari 2012 (CG nr. 1120747), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Verzoeker meent dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat zijn verklaringen in verband met zijn problemen met N. A. in Kut danig uiteenlopen. Hij stelt tijdens zijn gehoor duidelijk te hebben gemaakt dat de bedreigingen door N. A., die volgens verzoeker overigens niet de kern van zijn asielaanvraag betreffen, in het begin van 2009 tot aan zijn vertrek uit Irak plaatsgevonden hebben.

Verzoeker overtuigt geenszins. Hem tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevraagd om chronologisch de problemen te schetsen die hij in

de laatste jaren heeft gehad, verklaarde verzoeker: *"Het probleem is begonnen in 2004 vlak na de moord op mijn neef A.(...), ik ging daarna in het openbaar kritiek leveren over de misdaden van sadr bureau of beweging Moordenaars, terroristen, zijn hebben onze sunnietische broeders vermoord, zij hadden onze christelijke broeders gedeporteerd uit het land, mijn kritiek ging met name over N.(...) a.(...), de veiligheidsofficier van het bureau van as Sadr, die n.(...) a.(...) stuurde mij vaak boodschappen met mensen dat ze mij nu of later zouden vermoorden, koste wat het kost, dat was begin 2006, tot dan **Waar was dat deze problemen zich afspeelden? In Kut (...) Tussen 2006 en uw vertrek uit Irak, had u dan nog problemen gehad in Kut?** Nee, enkel verhalen of woorden die ik hoorde hier en daar, maar geen effectief tegen mijn individu gerichte dreigementen"* (administratief dossier stuk 3, p. 12). In strijd hiermee verklaarde verzoeker later tijdens het gehoor: *"In Kut de bedreigen van N. (...) A.(...) van wanneer tot wanneer? Tot zeer recentelijk ging hij door met zijn bedreigingen Wat is zeer recentelijk? Tot augustus Kan u ook het jaar specificeren? 2011 dat wat is Kut dat die persoon u bedreigde? Hij zit nog steeds daar, verantwoordelijk voor Sadr office (...) Sinds wanneer bedreigt die persoon u? bedoelt u bureau van Sadr N.(...) a.(...) Vanaf 2009 Daarnet zei u dat dat tot begin 2006 was? Begin 2009 bedoelde ik **Waarom is die persoon u toen beginnen bedreigen?** Neemt u mij niet kwalijk, met die data Hij zou wraak willen nemen voor de daders die geëxecuteerd werden van hun organisatie **Die daders hebben die aanval gepleegd in 2004, daarna zijn ze opgepakt, waarom zou die persoon u pas beginnen bedreigen in 2009?** Omdat wij niet volstonden met de straf en op zoek gingen naar meer en meer personen en gaatjes in de wet om tot ons recht te komen, de zaak was nooit bevroren **Wanneer zijn de daders van de aanval op uw neef geëxecuteerd?** 2005, ik weet niet precies **dus die daders zijn in 2005 geëxecuteerd, waarom zouden ze jullie pas in 2009 beginnen bedreigen omwille van de executie van die personen** ze waren een tijdje in Iran geweest voor training **alle leden van het sadr bureau in Kut waren weggevoerd in Iran?** Ik heb geen idee, een deel wel, een deel niet, niet iedereen werkt in het openbaar"* (administratief dossier, stuk 3, p. 17-18). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dan ook op goede gronden dat verzoekers verklaringen in verband met zijn problemen met N. A. in Kut danig uiteenlopen, hetgeen de geloofwaardigheid van dit aspect van zijn asielsrelaas in het gedrang brengt, dat het bovendien niet logisch is dat deze verantwoordelijke van het Mehdi-leger hem pas in 2009 zou beginnen bedreigen uit wraak voor de dood van leden van zijn organisatie in 2005 en dat verzoekers verklaring hiervoor, namelijk dat ze een tijdje op training in Iran hadden gezeten, niet overtuigt vermits dit zou impliceren dat alle leden van het Mehdi-leger uit Kut van 2005 tot 2009 in Iran op training zouden gezeten hebben en verzoeker daardoor zo lang met rust zou gelaten zijn, hetgeen weinig aannemelijk is. Gezien de ernst waarmee N. A. verzoeker blijkens zijn tweede versie van de feiten schijnbaar viseert – sinds begin 2009 tot aan zijn vertrek uit Irak in augustus 2011 –, aan welke versie hij vasthoudt in het verzoekschrift, acht de Raad het opmerkelijk dat deze persoon gedurende deze periode niet daadwerkelijk tot actie is overgegaan, terwijl hij hiertoe nochtans de gelegenheid had. Immers, hoewel verzoeker sinds 2003 in Bagdad werkte en hij hier ook tijdens de week verbleef, blijkt uit zijn verklaringen dat hij wekelijks terugkeerde naar zijn familie in Kut (administratief dossier, stuk 3, p. 3, p. 9 en p. 17). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen en overwegingen, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met N. A. in Kut.

2.6. Ter verantwoording dat hij ondanks de doodsbedreigingen omwille van zijn aanhoudende kritiek op het Mehdi-leger in Bagdad nog een maand op zijn gewoonlijke adres in Bagdad heeft verbleven en hij tot de dag voor zijn vertrek kritiek is blijven uiten op het Mehdi-leger, beroept verzoeker zich op het recht van vrije meningsuiting. De stelling van de bestreden beslissing als zou hij zijn mening niet mogen uiten aangezien het om een terroristische organisatie gaat, brengt volgens verzoeker het fundamentele recht op meningsuiting in gevaar. Meer nog, dergelijke stelling brengt met zich mee dat deze groeperingen hun activiteiten zonder kritiek mogen verder zetten, aldus nog verzoeker. Wat het gevaar betreft, wijst verzoeker erop dat hij niet de enige is die het Mehdi-leger bekritiseert. Zo houden ook de eigenaars van de bars en slijterijen hun zaak open, ondanks het gevaar van het Mehdi-leger.

Opnieuw slaagt verzoeker er niet in te overtuigen. Blijkens verzoekers verklaringen heeft het Mehdi-leger de macht volledig in handen in zijn wijk Sadun in Bagdad en collaboreert zelfs de politie met hen (administratief dossier, stuk 3, p. 3-4). Betreffende de problemen die hij in Bagdad kende, verklaarde verzoeker als volgt: *"In Bagdad is het probleem dit jaar begonnen in juni, een onbekende terroristische organisatie heeft een aantal slijterijen in de buurt aangevallen, mensen om het leven gebracht of doorgeschooten door middel van pistolen met geluidsdempers, vervolgens hun winkels in brand gestoken, meestal waren deze eigenaren christenen Daar waar een ontploffing plaatsvind, ga ik naar beneden kijken, ik sliep boven op de drukkerij, als ik de ravage zag, begon ik onbewust kritiek te uiten*

op de terroristen, op een keer waarschuwde de politieagent mij om mijn mond dicht te houden, hij beweerde dat ze mij zouden liquideren als ik daarmee doorga. Wij hebben de ramen van de drukkerij vier keer meoten verwisselen als gevolg van de ontploffingen **Dus in Bagdad uitte u kritiek op de terroristen, hebt u daardoor ooit concreet problemen gekend?** Ja zeker, op een dag ging ik mijn broek naar de kleermaker brengen, A.(...) a.(...) K.(...) (kledingmaker), hij vertelde mij om mijn bek dicht te houden en niet meer in het openbaar te praten over het Mehdi leger. Als je dat blijft doen, dan zullen de gevolgen fataal zijn" (administratief dossier, stuk 3, p. 12). Volgens verzoeker uitte hij openlijk kritiek op het Mehdi-leger tegen de politie, als hij in een taxi of een minibus stapte, in buurtwinkels, tegen slachtoffers van aanslagen, op het openbaar vervoer, ... en was hij zich ervan bewust dat het Mehdi-leger dit te weten zou komen en dat hij met zijn uitspraken zijn leven in gevaar bracht. Niettegenstaande hij wist dat het Mehdi-leger erg gevaarlijk is en reeds mensen van zijn familie heeft vermoord en ontvoerd, was het uiten van kritiek volgens verzoeker voor hem de enige manier om het verlies te verwerken, de pijn te verzachten en te laten zien dat de activiteiten van deze militie onacceptabel zijn. Verzoeker verklaarde in dit verband: **"Waarom uit u dan zo'n kritiek als u weet dat u uw leven in gevaar brengt, waarom bent u niet voorzichtiger?** Dat was wel nodig, dat iemand zijn stem heft tegen hun misdaden, zelfs de Amerikanen waren tegen hun. **Maar u doet dat die kritiek uiten, u brengt uw leven in gevaar, u hebt geen legertroepen achter u in tegenstelling tot de Amerikanen?** Ik heb god, ik heb geen leger, maar ik heb god en ik geloof in het lot dat god voor mij heeft bepaald, ik vreesde niemand, ik had niks meer te verliezen (...) **Tegen wie sprak u als u die kritiek uitte?** Voornamelijk tegen de politie. Die politie maakt de weg vrij voor het Mehdi leger om zulke misdrijven en aanslagen te verrichten. **U zei daarnet dat de politie collaboreerde met het Mehdi leger, waarom zei u zo'n dingen dan net tegen de politie, als u wist dat ze dat zouden doorgeven aan het Mehdi leger?** Het kon mij niet schelen, dat zou zeker het geval zijn (...) **Ik begrijp nog steeds niet waarom u uw eigen leven zo in gevaar bracht, kan u mij dat uitleggen?** Als ik geen kritiek geef en de ander ook niet, dan zouden die militias ongestoord verder gaan met de misdaden, ik handelde vanuit mijn morele en principiele plicht om kritiek te geven op moordenaars, dat verdienen ze, bovendien ik ben een alleenstaande man, wat moet ik vrezen. **Maar is het niet vreemd dat in de Iraakse context, waar het Mehdi leger zo machtig is, zonder schrik zo'n uitspraken doet?** Ik was niet de enige, veel mensen leverden zo kritiek en nogmaals het was nodig" (administratief dossier, stuk 3, p. 13-15). Deze verklaringen staan haaks op het gegeven dat verzoeker zijn land verliet uit vrees voor zijn leven. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk waarom hij plots besloot om geen verder gebruik te maken van zijn 'recht op vrije meningsuiting' doch wel het land te verlaten. Dit klemde des te meer daar hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk problemen heeft gekend omwille van zijn niet aflatende en openlijke kritiek op het Mehdi-leger – zo hieraan al geloof zou worden gehecht. Vooreerst acht de Raad het verbazend dat het Mehdi-leger verzoeker gedurende geruime tijd zou hebben laten begaan en geen concrete stappen zou hebben ondernomen om hem het zwijgen op te leggen. Hij beweert weliswaar 'doodsbedreigingen' te hebben gekregen (administratief dossier, stuk 3, p. 12) doch uit verzoekers verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens zijn gehoor blijkt dat deze 'bedreigingen' slechts interpretaties van zijnentwege betreffen. Hem aan het einde van het gehoor uitdrukkelijk gevraagd of hij in Bagdad ooit concrete problemen heeft gehad, antwoordde verzoeker zelfs resoluut "Nee". Verder leest de Raad in het gehoorverslag: **"En die twee personen, waren dat waarschuwingen of bedreigingen?** Bedreigingen, wij beschouwen elke waarschuwing als vorm van bedreiging. **En hoe weet u dat dat bedreigingen zijn dat die mensen u niet wouden helpen en waarschuwen om uw leven te redden?** Ik maakte de inschatting van mijn gesprekspartner. **Wat zei die politie agent exact als bedreiging?** Hij vertelde mij om de mond dicht te doen en mij niet te bemoeien met dit soort zaken. **En A.(...) a.(...) k.(...), wat zei die u?** Hij vertelde mij, wees voorzichtig, praat niet veel, u hebt nog een paar dagen te leven, dat zei die letterlijk" (administratief dossier, stuk 3, p. 18). Dat verzoeker na deze 'waarschuwingen' nog gedurende een maand op zijn gewoonlijke adres in Bagdad, de drukkerij waar hij werkte, heeft verbleven en hij tot de dag voor zijn vertrek kritiek op het Mehdi-leger is blijven uiten, toont aan dat hij de 'bedreigingen' aan zijn adres niet al te ernstig nam. Dat er tijdens deze maand ook verder niets is gebeurd, bevestigt andermaal het besluit dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn kritiek op het Mehdi-leger in aanmerking kan worden genomen.

2.7. De door verzoeker neergelegde fotokopie van een brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van 18 mei 2011, waarin wordt gewaarschuwd voor een aanslag op het huis van zijn broer, vermag niet bovenstaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht te plaatsen. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op een aantal inconsistenties met verzoekers verklaringen betreffende dit document: **"U verklaarde dat deze aanslag voorbereid werd door Ansar as Sunna samen met het Mehdi-leger omwille van de rechtszaak tegen leden van het Mehdi-leger na de moord op uw neef (CGVS p. 11). Ansar as Sunna is echter de enige organisatie die vermeld wordt in het document**

(zie document 9); er is geen sprake van het Mehdi-leger. Daarenboven is het hoogst onwaarschijnlijk dat een sunnietische terroristische organisatie zoals Ansar as Sunna die ook sjiieten als doelwit heeft (zie landeninformatie), zou samenwerken met een sjiitische militie als het Mehdi-leger. Het is dan ook weinig aannemelijk dat deze aanslag tegen het huis van uw broer T.(...) mede gepland zou zijn door het Mehdi-leger omwille van de rechtszaak en executie van enkelen van hun leden en omwille van uw kritiek op het Mehdi-leger. (...)" Zo verzoeker verwijst naar pagina 11 van het gehoorverslag en stelt dat hieruit blijkt dat hij nooit heeft verklaard dat het Mehdi-leger in het document wordt vermeld, noch dat er een samenwerking is tussen Ansar as Sunna en het Mehdi-leger, kan de Raad slechts vaststellen dat hij tijdens zijn gehoor verklaarde als volgt: **"u zei dat dit de laatste dreigbrief was? Ja wat is de inhoud van de brief? Wat staat erin? Ze zijn van plan om het huis van mijn broer T.(...) tot ontploffing te brengen, dat is opgesteld door het ministerie van binnenlandse zaken zelf, het is een brief afkomstig van de interne inlichtingendienst van afdeling informatie van het ministerie** **Waarom zou het ministerie uw broer bedreigen?** Het ministerie informeert ons, die afdeling had informatie had binnengekregen over een mogelijke aanslag op het huis van mijn broer door een bepaalde groepering **Welke groepering?** Ansar as sunna en ze zouden ook het Mehdi leger bij deze operatie betrokken hebben, zij hadden hetzelfde belang **Heeft het ministerie ook informatie gegeven waarom die groeperingen uw broer zouden bedreigen?** enkel wij werden verwittigd van een mogelijke aanslag op het huis wij hebben de zaak van de moord van mijn neef nooit afgesloten, daar waar gaatjes in de wet te vinden zijn, grijpen wij ook in om tot ons recht te komen vanaf augustus 2011 is een politiecontrolepost voor onze deur gestationeerd" (administratief dossier, stuk 3, p. 11). Het betreffende onderdeel van de motivering van de bestreden beslissing vindt derhalve steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt met betrekking tot dit document voorts: *"Eveneens is het opvallend dat dit document op 18 mei 2011 gedateerd is en dat jullie pas in augustus 2011 op de hoogte zijn gesteld van de mogelijke aanslag (CGVS p. 7). Indien werkelijk het gevaar bestond dat het huis van uw broer zou aangevallen worden, kan verwacht worden dat jullie zo vlug mogelijk hierover geïnformeerd zouden worden en niet pas drie maanden later. Het is ook frappant dat uw broer T.(...), op wiens huis de aanval zou gericht zijn, nog steeds op deze plek verblijft (CGVS p. 19). Als verklaring hiervoor stelde u dat T.(...) geestelijk gestoord is na de dood van zijn zoon (CGVS p. 19). Dit stemt echter niet overeen met het beeld dat u eerder gaf van de oudere broer die zorg voor u draagt (CGVS p. 12). Deze vaststellingen doen ernstige vragen rijzen over de geloofwaardigheid van dit document en uw verklaringen hieromtrent."* Verzoeker ontkent te hebben verklaard dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken zijn familie pas in augustus 2011 op de hoogte heeft gebracht van de geplande aanslag op de woning van zijn broer. Volgens verzoeker kreeg zijn familie een bedreiging in augustus 2011, na zijn vertrek uit Irak en heeft deze bedreiging niets te maken met het document van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Deze voorstelling van de feiten vindt echter geen steun in het gehoorverslag: **"Heeft uw familie aanwezig in Irak nog problemen ondervonden omwille van u na uw vertrek? Ze kregen een bedreiging Wanneer was dit? Az neemt documenten We zullen straks naar documenten kijken, weet u ongeveer wanneer? Augustus 2011 Hebben zij na uw vertrek nog andere problemen gehad? Dat was alles, die bedreiging"** (administratief dossier, stuk 3, p. 7). Nergens uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker nog gewag zou hebben gemaakt van andere bedreigingen in die periode. Verzoeker verklaarde overigens uitdrukkelijk dat naar aanleiding van de geplande aanslag op de woning van zijn broer een politiecontrolepost voor de deur gestationeerd is en dit sinds augustus 2011 (administratief dossier, stuk 3, p. 11). De door verzoeker voorgelegde brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken is evenwel gedateerd op 18 mei 2011. Indien werkelijk het gevaar bestond dat het huis van zijn broer het doelwit van een aanslag zou vormen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat sinds dat ogenblik in politiebescherming zou worden voorzien en niet pas drie maanden later. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen en overwegingen, concludeert de Raad dat aan het document in kwestie bewijswaarde dient te worden ontzegd.

De Raad stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door verzoeker neergelegde documenten in voorliggend verzoekschrift niet wordt betwist zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.8. Waar verzoeker nog aanhaalt dat het volstaat om het bestaan van objectieve feiten aan te wijzen die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging, in casu vervolging en bedreiging door het Mehdi-leger waarna hij geen andere keuze had dan zijn land van herkomst te verlaten, herhaalt de Raad dat aan verzoekers vluchtrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht en wordt voorts benadrukt dat verzoeker met zijn betoog voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat

de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtmotieven kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker er geenszins in slaagt zijn vrees te objectiveren.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.9. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel onverkort geldt wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot subsidiaire bescherming vooreerst beroept op dezelfde elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, zoals blijkt uit wat voorafgaat, kan hij zich echter niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt op basis van de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing "*De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak*", laatst bijgewerkt op 30 november 2011), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers uit Wassit in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Wassit in Zuid-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Met de loutere stelling dat tot op heden in Zuid-Irak nog steeds noemenswaardige aanslagen plaatsvinden met burgerslachtoffers tot gevolg, brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Voorts blijkt uit de als bijlage bij de verweernota van 21 maart 2012 gevoegde update aangaande de meest recente stand van zaken inzake de veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak (Cedoca-antwoorddocument Chronologie Irak 2012/2 van 9 februari 2012) – een chronologische lijst van de voornaamste recente incidenten in Centraal- en Zuid-Irak – dat de vaststellingen en conclusies van hoger aangehaalde SRB van 30 november 2011 nog steeds gehandhaafd blijven. Dienvolgens wordt bovenstaande analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS